

Poprvé je v Trapsavci oceněna cenou nejvyšší povídka v roce 1975. A asi je příznačné, že Zlatého Trapsavce si odvezla Kavče, ostatně nebylo tomu tak naposled. Kavče také patří k autorkám, které Trapsavce provázejí do dnešních dnů, často v posledních letech se objevuje v porotě a její rady méně zkušeným prozaikům rozhodně stojí za pozornost. Tehdy při vyhlášení výsledků nikdo nemohl vědět, že Trapsavce čeká vynucená pauza.

Příjemné čtení **PROFESOR** Chodil kdysi po svých km2 k ochraně určených strážce chráněného území, bývalý profesor přírodopisu. Po boku brašničku a v ruce okovanou hůl, tak putoval sobotu co sobotu po troseckých campech a roznášel hrůzu a děs mezi přítomnými zálesáky.

Sedí si tak trampíř Špulda pod Studenou skálou, na pánvi smaží brambůrky a tichý večer chlácholí městským ruchem ztýraný mozek. Kde se vzala, tu se vzala, z křoví promluvila přísná tvář pana profesora: „Copak je to tady?“

„Tramp a jeho večere,“ odpověděl Špulda. Strážce ho sjel pohledem roztrásajícím kolena. Obešel skromné tábořiště a vrátil se k Špuldovi.

„Vzorně uklizeno, jen co je pravda,“ pravil o zlomek mírněji. „A jakpak je to s vámi?“ Špulda udiveně vzhlédl. „Tak honem,“ hartusil strážce, „třeba ta květina za tou hezkou břízkou – jakpak se jmenuje? Aha, mlčíte, nevíte nic. Takhle by to tedy nešlo, mladíku...“

Strážce se rozhovořil a mluvil dlouho. Špuldovi se točila hlava, míchaly se v ní vrbky, vrstice, bahnice a chlapice, poskakovaly lístky okvětní a rostliny tajnosnubné.

„Tak si to pamatujte, příště vás vyzkouším,“ skončil pan profesor. „A ruce – myjete si před jídlem? A čistý kapesník – máte?“

Popletený Špulda vytáhl z kapsy kapesník vzíci ubrusu. Vypadalo to, jako by chtěl odcházejícímu strážci zamávat na rozloučenou... Za chvíli profesor řádil o kus dál, našel zelenáče, kteří si rozdělali oheň pod převisem.

Pro výletníky měl pokuty, pro zálesáky přírodopis. Potkal-li cestou trapera, hbitě se otázel: „Honem – velryba je ryba nebo savec?“ Odpověděl-li překvapený tramp „ryba“, následoval krutý pogrom a: „Příště si vás vyzkouším!“

Nezřídka bylo vidět skupinku trampů hádajících se o jméno jakési záludné rostliny, nebo samotáře s Atlasem rostlin v ruce. Tak kvetla píle pana profesora.

Neúprosný byl k výletníkům. Nezřídka odjížděli návštěvníci Českého ráje o pár mincí lehčí a třásli se při vzpomínce na rozkaceného starce, který je přistihl při trhání květin nebo odhazování papírků.

Dnes už pan profesor po svém území nechodí. Vystřídal ho jiný strážce. A tak když jednou zase Špulda vařil večeri, letmo se přehrabujíc ve svém novém herbáři, přišel na camp strážce nový. Nebyl zvědavý na vzorné ohniště ani značně rozšířené Špuldovy vědomosti.

Prostě a jednoduše ho vyhodil. **Zlatý Trapsavec 1975**
Jaroslava Kavče Šálková